

det drister jeg mig til at sige — den tilstedeværende Trang. De, der har noget med Menighedsplejearbejdet eller med Understøttelsesforeningens Arbejde her i København at gøre, vil erkende, at man, ikke mindst i den sidste Vinter, i langt større Udstrækning end hidtil har maattet paa kalde den private Godgørenhed, at der rundt omkring, ogsaa i de Kvarterer, der ligger her i Nærheden, og hvor jeg er bedst kendt med Forholdene, sidder mange, navnlig ældre Mennesker og Kvinder, som man maa erkende i høj Grad har trængt til den Hjælp fra private, som er blevet ydet i ikke ringe Udstrækning, men som jeg synes, man med nogen Ret kunde kræve, at Kommunen først og fremmest tog Sigte paa at hjælpe fremfor at yde Hjælp til os alle under de Former, hvorunder det er sket.

Alle ærede Medlemmer vil have set, hvorledes der ikke alene her i København er agiteret i stor Udstrækning, i større Udstrækning end tidligere, for at faa private Bidrag til Afhjælpning af Nøden, men at man endog har sat et ret betydeligt Agitationsarbejde i Gang omkring i Landet for at indsamle Varer af forskellig Art eller Penge, eftersom det nu har kunnet lade sig gøre, til København. Jeg siger, at de to Ting staa meget daarligt til hinanden, at Ministeren kommer her og siger: Der kan I se, at Københavns Kommune virkelig har gjort sin Pligt, for den har ofret et stort Beløb, og saa dette, at det anerkendes for at være nødvendigt at tigge sammen ikke alene i København, men ude omkring i Landet for at hjælpe de fattige herinde.

Man kan altsaa ikke bruge Tallene paa den Maade, som Ministeren har villet bruge dem. De viser intet som helst af det, som Ministeren vil have, de skal vise. De viser, at der er ofret mange Penge i København, men ikke noget som helst om, at de er blevet brugt saaledes, at de virkelig har afhjulpet den Nød, der har været til Stede. Det er dette, Venstre Gang paa Gang under Dyrtidslovens Behandling har hævdet. Vi har ikke noget imod, at Kommunalbestyrelserne faar Frihed til at indrette sig, som de vil, enten regulere eller hjælpe efter § 1 eller efter § 2, men vi har hævdet, at det største Statstilskud skulde ydes til den Del af Foranstaltningerne, der kom de mindre bemidlede, de ved Dyrtiden vanskeligt stillede, til gode, for det er dem, der trænger haardest, og det er dem, Kommunerne først og fremmest bør have deres Opmærksomhed hen-

vendt paa. Det synes jeg, man ved det, som ingen kan være blind for er foregaaet i København — jeg kender ikke Forholdene andre Steder —, har tilstrækkeligt Vidnesbyrd om, at det ikke er nok at anvende mange Penge, men at det gælder om, at de anvendes paa en saadan Maade, at de virkelig kommer dem til gode, som ved Dyrtiden er blevet vanskeligt stillet.

Jeg har ikke kunnet undlade til Trods for, at der ikke har været Tid til at gøre sig bekendt med Materialet, allerede nu at nedlægge Indsigelse mod Ministerens Benyttelse af de Oplysninger, som vi andre endnu ikke har haft Lejlighed til at stifte Bekendtskab med, fordi den efter min Mening var i den Grad tendentiøs, at den ikke bør staa uimodsagt. Det, det drejer sig om, er, om den tilstedeværende Trang er blevet afhjulpet, og ingen skal afdisputere mig, at det ikke er sket, i alt Fald ikke i København, paa en saadan Maade, at man kan sige, at her er intet at klage over, til Trods for, at man har anvendt mange Penge. Tværtimod kan man sige, at København kan ikke, heller ikke som Kommune, være bekendt, at man har sendt Tiggerbreve ud omkring i Landet for at faa Hjælp til de vanskeligst stillede, efter at Kommunen har anvendt saa store Beløb, som vi nu har faaet Oplysning om, for de kunde have været anvendt saaledes, at man ikke havde behøvet at tigge omkring i Landet.

Jeg skal i øvrigt anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Hauge: Jeg har intet at indvende imod det her foreliggende Lovforslag om Forlængelse af de gældende Dyrtidsloves Gyldighed, saa at de kommer til at gælde videre fra Slutningen af Marts til Slutningen af Juni. Dels er Tiden meget knap til et indgaaende Arbejde for at faa hidført betydelige Ændringer i Lovene, dels er hele den politiske Situation her i Landet vel nok i Øjeblikket saadan, at man maa sige, at det vilde være lidet frugtbringende nu at give sig til en almindelig Forhandling om de i Dyrtidslovene nedlagte Principper eller om andre Principper, som man vilde have sat i Stedet. Dermed er paa ingen Maade sagt, at jeg i det hele er tilfreds med gældende Dyrtidslove. Mine Betæneligheder ved dem har jeg flere Gange haft Lejlighed til at fremføre, og jeg har fremdeles den samme Anke imod dem, som jeg tidligere har fremført.

Det foreliggende Lovforslag indeholder